

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 509/2014**af 15. maj 2014****om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Siden 2001 har fastlæggelsen af de tredjelande, hvis statsborgere er henholdsvis omfattet af og fritaget for visumpligt, været foretaget på grundlag af kriterierne i betragtning 5 i Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 ⁽²⁾. Den dynamiske karakter af Unionens visumpolitik kombineret med det øgede behov for at sikre sammenhæng mellem visumpolitikken og andre EU-politikker gør det nødvendigt at inddrage visse nye kriterier i forbindelse med gennemgangen af listerne over tredjelande i bilag I og II til forordning (EF) nr. 539/2001.
- (2) Fastlæggelsen af de tredjelande, hvis statsborgere er omfattet af eller fritaget for visumpligt, bør foretages på baggrund af en velovervejet individuel vurdering. Denne vurdering bør foretages med regelmæssigt og kan give anledning til lovgivningsmæssige forslag om ændring af bilagene til forordning (EF) nr. 539/2001, uden at dette berører muligheden for at foretage landespecifikke ændringer af bilagene under særlige omstændigheder, f.eks. som resultat af en visumliberaliseringsproces eller som den yderste konsekvens af en midlertidig suspension af en visumfritagelse.
- (3) Sættelsen af listerne over tredjelande i bilag I og II til forordning (EF) nr. 539/2001 bør være i overensstemmelse med kriterierne i nærværende forordning. Nogle tredjelande, for hvilke situationen har ændret sig med hensyn til disse kriterier, bør overføres fra det ene bilag til det andet.
- (4) Det er ikke længere berettiget at opretholde visumpligten for statsborgere fra Dominica, De Forenede Arabiske Emirater, Grenada, Kiribati, Marshalløerne, Mikronesien, Nauru, Palau, Saint Lucia, Saint Vincent og Grenadinerne, Salomonøerne, Samoa, Timor-Leste, Tonga, Trinidad og Tobago, Tuvalu og Vanuatu. Disse lande udgør ingen risiko for ulovlig indvandring eller en trussel mod offentlig orden og sikkerhed for Unionen, jf. kriterierne i denne forordning. Statsborgere fra disse lande bør følgelig fritages for visumpligt for ophold af en samlet varighed på højst 90 dage inden for en periode på 180 dage, og disse lande bør overføres til bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001.
- (5) Kommissionen bør foretage en yderligere vurdering af situationen i Colombia og Peru ud fra kriterierne i nærværende forordning, inden der indledes forhandlinger om bilaterale aftaler om visumfritagelse mellem Unionen og disse lande.
- (6) Visumfritagelse for statsborgere fra Colombia, Dominica, De Forenede Arabiske Emirater, Grenada, Kiribati, Marshalløerne, Mikronesien, Nauru, Palau, Peru, Saint Lucia, Saint Vincent og Grenadinerne, Samoa, Salomonøerne, Timor-Leste, Tonga, Trinidad og Tobago, Tuvalu og Vanuatu bør først træde i kraft, når der er indgået bilaterale aftaler om visumfritagelse mellem Unionen og de omhandlede lande for at sikre fuld gensidighed.
- (7) Statistiske oplysninger viser, at de grupper af britiske statsborgere, der på nuværende tidspunkt er opført i punkt 3) i bilag I til forordning (EF) nr. 539/2001, ikke udgør en risiko, hvad angår ulovlig migration til Schengenområdet,

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 27.2.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 6.5.2014.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1).

og at de fleste bor på øer i den caribiske region, som har stærke forbindelser til og ligheder med nabolande, hvis statsborgere er fritaget for visumpligt. Disse grupper af britiske statsborgere bør derfor fritages for visumpligt for ophold af højst 90 dage inden for en periode på 180 dage, og de bør derfor i stedet opføres i bilag II til nævnte forordning.

- (8) Udviklingen i folkeretten, der medfører ændringer i status eller benævnelse for visse stater eller enheder, bør afspejles i bilagene til forordning (EF) nr. 539/2001. Sydsudan bør føjes til bilag I til forordningen, da landet erklærede sig uafhængigt den 9. juli 2011 og blev optaget som medlem af De Forenede Nationer den 14. juli 2011.
- (9) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽¹⁾, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽²⁾.
- (10) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽³⁾, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B og C, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ⁽⁴⁾.
- (11) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om dette lands associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁵⁾, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B og C, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ⁽⁶⁾.
- (12) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF ⁽⁷⁾; Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (13) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF ⁽⁸⁾; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (14) For så vidt angår Cypern udgør denne forordning en retsakt, der bygger på Schengenreglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2003.
- (15) For så vidt angår Bulgarien og Rumænien, udgør denne forordning en retsakt, der bygger på Schengenreglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2005.

⁽¹⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

⁽³⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽⁶⁾ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

⁽⁷⁾ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

⁽⁸⁾ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

- (16) For så vidt angår Kroatien, udgør denne forordning en retsakt, der bygger på Schengenreglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2011.
- (17) Forordning (EF) nr. 539/2001 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 539/2001 foretages følgende ændringer:

- 1) Før artikel 1 indsættes følgende artikel:

»Artikel -1

Formålet med denne forordning er at fastlægge de tredjelande, hvis statsborgere er henholdsvis omfattet af og fritaget for visumpligt, baseret på en individuel vurdering under anvendelse af forskellige kriterier, der bl.a. vedrører ulovlig indvandring, offentlig orden og sikkerhed, økonomiske fordele, navnlig med hensyn til turisme og udenrigshandel, Unionens eksterne forbindelser med de pågældende tredjelande, herunder navnlig hensynet til menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, samt konsekvenserne af regional sammenhæng og gensidighed.«

- 2) I bilag I foretages følgende ændringer:

- a) i punkt 1) udgår Arabiske Emirater, De Forenede, Colombia, Dominica, Grenada, Kiribati, Marshalløerne, Mikronesien, Nauru, Palau, Peru, Saint Lucia, Saint Vincent og Grenadinerne, Salomonøerne, Samoa, Timor-Leste, Tonga, Trinidad og Tobago, Tuvalu og Vanuatu, og Sydsudan indsættes
- b) punkt 3) udgår.

- 3) I bilag II foretages følgende ændringer:

- a) i punkt 1) indsættes følgende:

»Colombia (*)«

»Dominica (*)«

»De Forenede Arabiske Emirater (*)«

»Grenada (*)«

»Kiribati (*)«

»Marshalløerne (*)«

»Mikronesien (*)«

»Nauru (*)«

»Palau (*)«

»Peru (*)«

»Saint Lucia (*)«

»Saint Vincent og Grenadinerne (*)«

»Salomonøerne (*)«

»Samoa (*)«

»Timor-Leste (*)«

»Tonga (*)«

»Trinidad og Tobago (*)«

»Tuvalu (*)», og

»Vanuatu (*)«

»(*) Visumfritagelsen træder i kraft på datoen for ikrafttrædelsen af en visumfritagelsesaftale med Den Europæiske Union.«

b) punkt 3) affattes således:

»3. BRITISKE STATSBOGGERE, DER IKKE ER STATSBOGGERE I DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND I HENHOLD TIL EU-RETTE:

British nationals (Overseas)

British overseas territories citizens (BOTC)

British overseas citizens (BOC)

British protected persons (BPP)

British subjects (BS)«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand
